

Ta

gleden
tilbake

En musikal for
barne- og familiekor

Av Målfrid og Pål Lennart Horne

Ta gleden tilbake!

Sammendrag:

Musikalen er en fabel med sanger og dans. Noen barn skal forsøke å ta gleden tilbake – gleden som den farlige Suremann hele tiden prøver å stanse, slik at den ikke sprer seg.

Får andre ta del i gleden, så kan det bli farlig. Den smitter lett, og når gleden slippes løs, vil den forstyrre ro og orden.

Det beste er at alt er som før, mener Suremann. Det skaper trygghet.

Lars og Lise er ikke enige. De ser at ingen vil være med når det er slik.

De møter klovnen Jubalo som sitter i fengsel fordi vennene hans lagde for mye liv og røre. Han inspirerer dem til å gå ut å fortelle om gleden.

Selv om de møter voksne som ber de holde opp, så møter de også Bestefar som støtter dem og gir dem oppmuntring.

Etter hvert får de mange med seg, både barn og voksne

Suremann tror ikke at noen barn kan forandre på dette, men han skal oppdage at han tar veldig feil...

Skuespillere:

Lars – Vanlig moderne kledd

Lise – samme er

(Rollene kan også deles på flere barn)

Suremann – kledd i mørke klær, gjerne sort kappe

Første vakt – kan også ha sorte klær

Andre vakt – samme her

(vaktene har ikke replikker – men dette kan skrive inn)

Jubalo – kledd i klovnedrakt

Salvesen – mann/dame, kledd i dress / kjole

Innerli – mann/dame, kledd i dress / kjole

Bestefar / bestefar – kledd i ”voksne” klær

Dansere – trenger klovnedrakter til klovnedans

Kor

Noen barn i koret har enkelte replikker.

Scene:

Koret bør stå på ”trabulanter”, for eksempel til venstre bakerst.

Foran koret skal det være åpen plass hvor det meste av handlingen foregår.

Fengselet kan plasseres til høyre på scenen, helst mørkelagt når det ikke er i fokus.

Rekvisitter:

Enkle rekvisitter, men se i manus for den enkelte scene.

Det må lages et gitter eller en vegg i for eksempel finér som kan være et fengsel. Klovnen Jubalo skal se ut av vinduet eller gjennom gitteret.

LYD:

Lise
Lars
Suremann
Må ha mikrofon

LYS:

Dempet lys når det starter

**CD: Spor 2 –
"torden"****Scenearvisning:**

Åpen plass (uteplass), helst litt mørkt og dystert i bakgrunnen. Koret står i halvsirkel i bakgrunnen. Midt på scenen er det satt opp hermetikkboks (eller i plast) Noen barn leker på plassen når teppet går opp.

Skuespillere:

Koret, noen barn som leker, 2 barn (her kalt Lars og Lise), Suremann og 2 vakter. Ev. dansere

Rekvisitter:

En hermetikkboks
Barna er vanlig kledd.
Suremann har mørk kappe og vaktene har spyd eller lignende.

**LYS: Dempes noe
Gjerne følgespott
på barna**

**LYD: 1 (2?)
solistmikrofon
KOR**

SCENE 1:**CD: Spor 1: Musikken starter. Dansere kommer inn**

(Et barn kommer løpende ut på scenen og sparker til boksen)

Noen roper: Boksen går!

(Barna løper rundt på scenen med hyl og skrik og har det gøy. Etter hvert forsvinner de ut av scenen for å gjemme seg. To barn blir stående igjen. Lise står med hendene foran ansiktet og teller høyt, mens Lars ennå ikke har rukket å komme seg vekk da Suremann og to vakter dukker opp)

Lise: (høyt) Nittifire, nittifem, nittiseks, nitti....

(Hun blir avbrutt av torden-liknende lyd)

Suremann: Stans! Hold opp! Hva i all verden er dette for bråk!

(Han og vaktene kommer truende nærmere. Lise skvetter til og Lars skynder seg bort til henne)

Lars: Vi bare leker "boksen går".

Suremann: Boksen går!? Hva er det for tull og tøys? På min plass skal det være ro og orden. Jeg vil ha fred!

Lise: Vi har det jo bare gøy sammen

Suremann: Her skal det være stille og fredelig - slik det har vært i lang tid. Kom dere vekk! Vær glad for at jeg ikke sperrer dere inne. Da vil dere i hvert fall skjønne hvor stille det kan bli!

(Vaktene kommer mot barna og truer dem med spydene sine.)

Lars: Kom Lise, jeg tror det er best vi stikker av før de gjør oss noe.

(Lars og Lise går sakte og misfornøyde av gårde. Suremann og vaktene snur seg brått og marsjerer den andre veien ut av scenen)

Lise: Jeg skjønner bare ikke hvorfor de ble så sinte.

Lars: Nei, jeg tror de har glemt hvordan det er å være barn, jeg!

(Barna går sakte bortover scenen og stopper opp ved et sted som likner et fengsel med gitter)

Koret synger: Slik kan livet være

CD SPOR 3 : Slik kan livet være

LYS: Fokus på fengsel til venstre på scenen

LYD: Trådløs mic til klovnen

Scenearvisning:

Til høyre på scenen er det satt opp et fengsel. Det kan være en veggplate med plass til et vindu med gitter. Eller bare et stort og høyt gitter.

Skuespillere:

Koret er med og synger
2 barn (Lars og Lise),
Klovnen Jubalo og dansere utkledd som klovner
Danserne kommer også ut og danser til sangen "Ut å gå".

Rekvisitter:

Klovnen Jubalo må være utkledd i klovnedrakt

SCENE 2:

Lise: Hva er dette? Dette stedet har jeg ikke lagt merke til før

Lars: Det ser ut som et slags fengsel. Lurer på om det er noen her.

(Barna strekker seg opp mot vinduet og kikker inn)

Lise: Nei, jeg kan ikke se noe her

Lars: Vent! Jeg synes jeg så noe.

(De rygger litt tilbake og plutselig dukker det opp et klovneansikt i vinduet)

Jubalo: Hei! Det var hyggelig med besøk. Det skjer ikke så ofte kan man si.

Lise: Hvem er du?

Jubalo: Jeg ser kanskje trist ut, men jeg er faktisk klovnen Jubalo!

Lars: Ja, men hva gjør du her. Klovner sitter vel ikke i fengsel?

Jubalo: Nei, men Suremann likte ikke at vennene mine hadde det gøy. De gjøglet og danset ute på den åpne plassen da Suremann og vaktene hans kom og truet dem. Klovnevennene mine trodde at han bare tullet med dem, så de bare fortsatte. Og vips, havnet hele gjengen i fengselet hans.

Lise: Men, men de er jo ikke her? Og hvorfor sitter du her?

Jubalo: Da jeg fikk høre om hva som hadde skjedd, skyndte jeg meg bort til dem og forklarte Suremann at det var jeg som var lederen deres. Jeg ba tynt for vennene mine og sa at han heller skulle ta meg. Suremann ble enda surere, men han tenkte vel at tok han meg, så var det ingen andre som turte å lage liv og leven. Og det stemte jo. (Jubalo sukker).

Lars: Så urettferdig. Hver gang noen vil finne på noe nytt og glede seg over livet, så kommer denne Suremann og stanser hele moroa. Jeg blir så sinna!

Lise: Men tenk på Jubalo, da. Han er jammen en god venn som har gått i fengsel for vennene sine.

Lars: Det er en god venn det!

Jubalo: Ja, jeg er glad i vennene mine og savner dem veldig. Jeg husker hvordan vi danset og hadde det fint sammen. Og folk elsket å se på oss. Ja, det var tider det. (Jubalo sukker og blir drømmende i blikket)

LYD:
CD Spor 4:
Klovnedans

Scenearvisning:
Spotlyset fokuserer på klovner som kommer ut på scenen og danser til lystig musikk i en drømmesekvens

LYD: CD Spor 5:
Ut å gå. Denne er med sang. Ingen mic!
KOR synger også

LYS: Fokus på dansere

(Klovnedansere kommer ut på scenen, danser lystig og forsvinner)

Jubalo: Det er fortsatt håp. Vi må la andre få høre og se, ja, oppleve at det går an å gjøre ting annerledes. Det går an å ha det gøy sammen. Både gammel og ung.

Lise: Men hvordan skal du få til det?

Lars: Du sitter jo i fengsel

Jubalo: Jeg har en plan! Dere kan gå ut å fortelle det!

Lars og Lise: (i kor) Vi?

Lise: Vi klarer vel ikke å overbevise noen om det alene?

Jubalo: Hvem har sagt at dere er alene. Jeg tror det er ment slik at dere skal få lov til å være barn med ekte glede. Spre den gleden. Få med dere flere. Både andre barn, ungdommer og voksne. La de få se at dere har det som gjør at vi kjenner varmen inni oss. Når vi er sammen, så kjennes det godt. De gamle, og de voksne, og ungdommen, og barna, og..., ja, alle har nok av tid til å være for seg selv. Vi trenger mer tid til å komme sammen å glede og oppmuntre hverandre. Og mange har ikke vondt å være litt klovner også. Tør vi å dumme oss ut, så blir vi tryggere på hverandre. Så kom dere ut og ta gleden tilbake!

(Jubalo er oppspilt og glad. Han vinker til dem, og barna begynner å gå derfra)

Lars: Ja vel, ja. Hva gjør vi nå da?

Lise: Vi må fortelle dette til alle vi kjenner selvfølgelig. Kom igjen, Lars. Suremann skal ikke få overtaket.

Lars: Ok, da.

(Lars og Lise vandrer rundt på scenen, mens solist eller Jubalo synger "Ut å gå". Danserne danser og viser bevegelser til sangen)

SCENE 3

(Lars og Lise er ivrig opptatt med å diskutere om hvordan de skal nå ut med dette budskapet. Noen voksne kommer inn på scenen og stopper opp foran dem.)

Salvesen: (Forbløffet) Hva i all verden barn, ro dere ned!

Lise: (Ivrig) Å hei, Salvesen. Vi holder på planlegge noe, skjønner du

Salvesen: Ja, ja, men demp dere litt, da!

Lars: Unnskyld, men dette er så viktig.

Innerli: Hva da, må jeg spørre?

Lars: Vi har lyst til å lage en fest som skal være for alle, både barn og voksne. Til og med for ungdom! Vi skal danse, le, synge og ha det gøy!

Lise: Ja, og så kan vi starte en klubb eller et kor eller ei dansegruppe eller....

Salvesen: Så, så barn. Dette var vel litt mye av det gode. Vi har det da bra slik som det er nå.

Innerli: Ja, det skal være sant og visst. Vi trenger ikke all verdens nye påfunn.

Lise: Jo, men skjønner dere ikke. Da kommer det ingen andre og blir med. Da blir det bare de vi kjenner fra før og kanskje ikke dem en gang!

Lars: Ja, og flere av dem synes det er kjedelig også.

Salvesen: Har du hørt på maken til optimister! Glem ikke at det også er noen som sørger for at ting er som det er. Suremann!

Lise: Ja, han har vi møtt.

Innerli: Ja, han er streng, men han ønsker ro og orden her om kring. Det må vi respektere. Vi vet hva vi har, men ikke hva vi får! Deres tid kommer nok. Dere representerer fremtiden. Og alt til sin tid.

Lars: Ja, da blir det ikke mye moro her i gården, gitt. Kom Lise, det nytter ikke å prate med disse her.

Salvesen: (til Innerli): Det var masete og frekke unger. Nei, i min tid hadde vi respekt for de voksne.

Innerli: Akk ja. *Det* var tider det.....
(Kor og solister synger "Tenk om")

Scenearvisning:

Lars og Lise går litt rundt på scenen og diskuterer / prater ivrig sammen. To voksne dukker opp fra en annen kant av scenen.

Skuespillere:

Koret er med og synger
Lars og Lise
To voksne, Salvesen og Innerli.

Rekvisitter:

De voksne skal helst være kledd litt stivt og høytidelig. Helst i dress / kjole

**LYD: CD spor 6:
Tenk om.
1 solistmikrofon
KOR**

Scenearvisning:

Lars og Lise går litt smådeppa rundt på scenen og småprater. På den ene siden sitter "Bestefar" i en god stol.

Skuespillere:

Koret er med og synger
Lars og Lise
Bestefar (som gjerne kan være Bestefar, tante, onkel osv....)

Rekvisitter:

Den voksne (Bestefar) må være voksenkledd.

En god stol
En gammel Bibel (eller bok)

LYS: Spot på Bestefar / bestefar:

**LYD: CD spor 7:
Stol på Herren
1 solistmikrofon
KOR**

SCENE 4:

(Nå går Lise og Lars litt smådeppa rundt. De slår ut med hendene og vet ikke helt hva de skal gjøre)

Lise: Hva gjør vi nå? Dette blir ikke lett, Lars. Jeg har mest lyst til å gi opp

Lars: Samme her. Uansett hva vi finner på, så kommer det noen og hysjer oss ned.

Lise (overrasket): Se der borte. Er det ikke Bestefar som sitter der hviler seg.

Lars: Jo, det er det. La oss stikke bort til henne. Kanskje hun har noe saft til oss. Jeg begynner å bli ganske tørst.

(Lise og Lars går bort til Bestefar og hilser. De får saft og setter seg ned ved siden av henne)

Bestefar: Hei, gullskattene mine. Dere ser litt slitne ut. Vil dere ha litt av bringebærsaften min?

Lise og Lars (i kor): Å, ja, tusen takk, Bestefar.

Bestefar: Det var så koselig å se dere, men hva gjør dere her nå egentlig?

Lars: Vi vil gjerne starte noe nytt for barna. En klubb eller noe sånt, og så vil vi gjerne ha med de voksne også.

Lise: Eller lage en kjempefest hvor alle kan føle seg hjemme. Du må komme også, Bestefar?

Bestefar: Det gleder jeg meg til. Når skal den festen være da?

Lise (litt lei seg): Du skjønner at Suremann vil ikke ha noe av det, og de voksne sier også at vi skal roe oss ned. Kjempedumt, altså!

Lars: De synes at vi har det bra nok, men vi kjeder oss, og det er ingen som vil være med når det er sånn som nå.

Bestefar: Nei, huffa meg, dette høres ikke bra. Det minner meg om da jeg selv var ung og sto på. Men, - ikke gi opp likevel!

Det finnes mange før dere som har hatt det tøft og møtt mye motgang. (Bestefar finner fram en gammel og slitt bok – en bibel).

Her skal dere få høre om noen unge mennesker som hadde det vanskelig. Men de fikk hjelp! Bare hør, her:

(Kor og solister synger "Stol på Herren")

LYD: CD spor 8
2 solister
KOR

Lise: Så bra. Det har jeg ikke tenkt på. De vi hørte om her hadde det mye tøffere enn oss.

Bestefar: Ja, men dere har det heller ikke så lett. Å skulle forandre på voksne folk er neimen ikke lett. Å hjelpe meg, tenk på alle de jeg har masa på, da! Det var slitsomt, ja!

Lars: Ja, du er bare helt super, Bestefar. Tenk om alle voksne tenkte sånn som deg. Kom igjen, Lise. Nå fikk jeg lyst til både å lage fest og fortelle det til hele verden!

Lise: Enig! Vi gir oss aldri. Kom igjen!

(Lars og Lise løper fornøyd vekk fra Bestefar som vinker glad til dem mens de roper ha'de til hverandre.

Barna (eller noen solister) synger sangen: "Det gir meg mening")

Scenearvisning:

Lars og Lise løper fram og tilbake på den åpne plassen. Mange barn (gjærne ungdommer og voksne også) kommer til. Det kan gjerne være koret som står i bakgrunnen

Skuespillere:

Koret er med og synger.
Lars og Lise.
Mange barn.
(ungdommer og voksne)
Noen har replikker.

Suremann og vaktene.
Jubalo og klovnene

LYD: CD spor 9**Torden****LYS: Spot på Suremann og vaktene****Rekvisitter:**

Plakater som koret (barna) skal holde opp. A3/A2 størrelse. Bruk kraftige tusjer
På plakaten står det slagord som:

Ta gleden tilbake!

Lev og leven!

Ikke sitt stille!

Ja til liv og røre!

Sammen har vi det gøy!

Moro!

Glede!

Frihet!

Omsorg!

Godhet!

Og andre nøkkelord om fellesskap.

SCENE 5

(Lise og Lars løper fram og tilbake på scenen og treffer mange barn (gjærne ungdommer og voksne). De deler ut lapper, slår ut med armene og prater ivrig med alle de møter)

Lise: Hei! Kom og bli med oss. Vi vil dele gleden med dere!

Lars: La oss være sammen og ha det gøy. Vi kan starte klubb eller finne på noe annet morsomt

Et av barna (eller en voksen): Tør vi det da?

Et annet barn (eller en voksen): Tenk om de voksne sier nei?

Lise: Derfor må vi være mange og stå sammen. Da er de nødt til å høre på oss.

Lars: De sier at vi er fremtiden, men vi er her faktisk nå. Så kom igjen, alle sammen!

(Lars og Lise fortsetter å treffe andre barn som de vil ha med. Plutselig høres et drønn - torden el. Suremann og vaktene kommer stormende inn på scenen).

Suremann: Stans, stopp. Hva er dette for leven? Har dere ikke forstått mine ordrer! Her skal det være ro og orden slik jeg har befalt!

(Vaktene truer med spydene sine og barna samler seg i små grupper rundt Suremann og vaktene)

Lise: Nei, Suremann. Denne gangen har du tapt.

Suremann: Hva er det du prøver å si?

Lise: Vi vil ikke at du og andre voksne alltid skal bestemme hvordan vi har det sammen. Vi er barn, og vi sitter ikke alltid stille når vi er sammen.

Lars: Nemlig. Men nå har vi mange med oss, og vi lar oss ikke stoppe

Suremann: Det skal jeg nok få satt en stopper for. Det må være ro og orden. Det har de fleste voksne skjønt, og jeg vet nok hvordan jeg skal få roet ned dere barn også. Jeg har mine metoder.

Lars: Ja, det har vi også. Kom igjen alle sammen. La oss vise at vi har tatt gleden tilbake.

(Alle som har plakater vifter med disse og roper slagord. Flokken kommer nærmere og trenger seg på Suremann og vaktene.)

Alle barna: Vi vil ha det gøy!
Vi vil være sammen!
Ingen skal ta gleden fra oss!
Nei til surpomper!
Ta barna på alvor!

(Finn gjerne på flere)

Suremann: Å-å-å - åh! Jeg orker ikke mer. Dette er ikke til å holde ut. Skal noen snørrunger virkelig ødelegge alt jeg har bygd opp gjennom alle disse årene? Nå hadde vi det trygt og godt.
Jeg vil vekk fra alt dette!

(Suremann og vaktene forsøker å bane vei gjennom flokken og vil forsvinne ut av scenen)

Lise: Å nei, du. Så lett slipper dere ikke unna. Først må du love en ting!

Suremann: Hva er nå det da?

Lars: Sett klovn Jubalo fri!

Suremann: Men han forstyrret opplegget mitt. Han har fått som fortjent!

Lars: Ingen har fortjent straff for å skape glede.

Lise: Du kommer ingen vei før Jubalo er her sammen oss!

Suremann: Ja vel, da

(Suremann ber vaktene løpe av gårde og hente Jubalo. De kommer like etterpå tilbake med Jubalo. Alle klovnene kommer etter, og det bryter ut jubel).

Lise og Lars: Leve Jubalo. Han har vist oss hva ekte glede er. Nå har vi tatt gleden tilbake!

(Alle jubler og ler. Suremann og vaktene lusker ut av scenen. Alle stiller opp og synger ” For i dag er jeg glad”. Danserne kommer inn og danser foran

**LYS: Spot på
Klovn**

**LYD: CD spor
10. Koret
synger alt**